

De ville da ganske vist faae det mere bryd-
somt; de ville da ikke kunne gjøre den Furore
med Gudstjebssphrafer som her paa Rigsdagen;
de ville staae ligeoverfor Folk, som i Sagkundskab
mindst ere deres Ligemænd og med ligesaa stor
Alvor som de selv ville gaae ind paa Sagens
Realitet, hvilket vi aldeles ikke kunne gjøre
her og aldrig kunne forsøge paa, uden at komme
galt derfra. De ville altsaa ganske vist faae
det meget besværligere; men bliver det dem
først indlysende, at den bequemme Gjenvei,
hvorpaa de hidtil have vandret, er der slaaet en
Bom for, da ville ogsaa de fordre en Kirke-
forfatning. Og naar vi saaledes bringe det
dertil, at baade de Geistlige og de Ivrige for-
dre en saadan, saa faae vi den ogsaa.

Jeg har ved ubelukkende at betragte denne
Sag fra, hvad jeg vil kalde Rigsdagens
Standpunkt, været i det heldige Tilfælde al-
deles at kunne lade hele Realiteten af dette
enkelte lille Lovforslag ligge hen. Dog skal jeg
tiltræde, hvad vor Ordfører i denne Sag i
forrige Samling (Liebe) har anført, ligesom det
ogsaa af den sidste ærede Tale herligere er
paapeget, at det aldeles ikke gaaer an blot at
spørge om, hvad dette Lovforslag i og for sig
indeholder, men at der ogsaa maa spørges
om, hvad der fremdeles ligger deri, med andre
Ord om, hvad dette Forslag, dersom det bli-
ver til Lov, med Consequensernes Magt letteligen
vil føre til. Ordføreren omtalte allerede, hvor-
ledes under de hidtil stedfundne Behandlinger af
denne Sag en Kirkebygning er bleven til et
Bedehus, og hvorledes et Bedehus dernæst
er blevet til en Befal, som ikke tør bruges
til Andet. Jeg skal bemærke, at det ligger
overmaade nær, naar man har et saadant stort
Locale, da ogsaa at bruge det f. Ex. til Valg-
handling; men hvorfor saa ikke ogsaa til for-
beredende Valghandlinger, og hvorfor ikke til
andre politiske Møder? Og naar man først
kan give Kirkeconcerter i Kirkerne, hvorfor da
ikke i Befalene, og hvorfor saa ikke ogsaa
andre Concerter, der begynde med Palestrina
og ende med Offenbach? Der er nu kun
Tale om, at Valgmenighederne skulle have
Ret til at vælge Præster, der have den
fulde Ordination, men som ere uden Me-
nighed. Jeg spørger nu med den ærede Ord-

fører: Hvad er det for en almindelig Trang,
der skulle kunne afhjælpes herved, og hvem ere
da disse ordinerede Præster, der findes rundt
omkring i Landet, der ere uden Menighed?
Der er nogle gamle hæderlige Oldinge, som
forlængst ere, ja maastee allerede længe, for-
inden de gif af, vare utjensdygtige; det er
derhos muligt — jeg veed det ikke —, at der
er En eller Anden, som er bleven fjernet paa
Grund af Drukkenskab eller andet scandaleus
Forhold. Dernæst er der een udmærket Præst,
som er bleven afflediget af politiske Grunde,
og endelig kan der maastee være enkelte Ca-
pellaner. Men hvor kan man nu sige, at man
med slige Midler vil afhjælpe en almindelig
Trang? Naturligviis er det heller ikke Me-
ningen. I den Betænkning, der er fremkommen
fra det i Folkethinget nedsatte Udvalg, er det
allerede sagt, at man ogsaa bør have Lov til
at vælge theologiske Candidater. Jeg gad
ogsaa vide, med hvilket Skin af Ret man vilde
modsatte sig denne Consequens? Naar der er
Tale om en Mand, som om et Par Aar vil
kunne vente selv at blive ansat af Regjeringen
og da at faae den geistlige Ordination, men
som en Valgmenighed nu, inden han bliver
saa gammel, ønsker at faae til Præst, hvorle-
des skal man saa kunne nægte den det? Jeg
vil indrømme, at Kirkehistorien ikke er mit Fag;
men saa meget veed jeg dog, at den evangelisk-
lutheriske Kirke vedkjender sig Begrebet om et
almindeligt Præstestab. Men med hvilken
Ret vil man da kunne fordre, at ved-
kommende Præst for en Valgmenighed skal
have underkastet sig Examen ved Universitetet?
Man kan med Føie sige, at Udøvelsen af Læge-
virksomhed ene og alene hviler paa Videnska-
ben, og at de Dvaalvere, som ikke ere rene
Bedragerere, kun leve af de Smuler, som ere
faldne fra Lægevidenskabens Bord og ere bleven
samlede op paa Gulvet. Men man kan paa
ingen Maade med Hensyn til den præstelige
Forlyndelse sige, at en Mand ikke skulle kunne
have baade Aandens Rald og Aandens Gaver
til at virke for Guds Rige, fordi han ikke
kan Græst eller Hebraist. Der er intet Holde-
punkt her, der er intet Stoppemiddel. Jeg
kunde forfølge dette langt videre; vi have
jo saaledes allerede hørt Læren om Præste-